

Divadlo Esence

UVÁDÍ

MUMRAJ

V ZIMNÍ KRAJINĚ

Lev Birinskij

Lev Birinskij: Mumraj v zimní krajině

Překlad: Vincenc Červinka

Do textu Birinského hry Mumraj
jsou zapůjčeny úryvky
ze hry Ivana Frieda
Zimní krajina s pastí na ptáky.
a z románu Běsi
Fjodora Michajloviče Dostojevského
v překladu Bohumila Mathesia.

Texty písní: Ivan Fried, Eugène Pottier

Kostýmy: Dagmar Neumanová

Scéna: Miroslav Bochňák

Hudební dramaturgie, soundtrack:

Radek Volný, Jan Weitzenbauer

Použitá hudba: Offenbach, Lehár,
Künneke, ruské a židovské lidové písně,
skotský tradicionál, píseň francouzské
revoluce Ça ira aj.

Zvuk: Petr Fulín

Světla: Jan Strejcovský j.h.

Plakát, program, vstupenka:

Miroslav Bochňák

Režie: Marie Kubrová

Osoby a obsazení

Ivan Chabarovič, gubernátor

Jan Novotný

Jelizaveta, jeho choť

Božena Kubrová

Kolja, jeho syn z prvního manželství

Štěpán Volný

Sekretář gubernátorův

Dušan Hübl

Kozakov, student

Miroslav Jech

Lenská, studentka

Dagmar Volná

Máša, studentka

Margareta Vакrmanová

Saša, studentka

Elmíra Kubrová

Dernov, generál

Jozef Sokol

Christopfer Snop, principál

Radek Volný

Bella, jeho družina

Ladislava Švandová

Děkujeme:

Jaroslavě Kloudové, Evě Šmídové,
Zuzaně Vološčukové, hudebnímu oddělení
Městské knihovny v Bohnicích

Práva k provozování tohoto díla zastupuje
DILIA, divadelní a literární agentura,
občanské sdružení,
Krátkého 1, 190 03 Praha 9.

<http://esence.mbox.cz>

Mumraj, mumrej (ze střlat. Momerium), Přestrojení, zakuklení.

OTTŮV
SLOVNÍK
NAUČNÝ

Přestrojení našeho autora:

Birinski L e o, rus. spis., * r. 1885 v Kyjevě. Přestěhoval se jako jinoch do Vídně a vstoupil tam do knihkupectví; pracoval také literárně a překládal ze 12 jazykův. První jeho dram. práce **M o l o c h**, trag. o 3 děj., provedena byla v Novém vídeňském divadle v lednu 1910 s pronikavým úspěchem, druhá **M u m r a j** (Narrentanz) na četných divadlech něm. a r. 1912 i v Nár. div. v Praze.

Birinskij Lěv (1885—1918), rus. spis. a dramatik. Dram.: *Moloch*, *Mumraj*, *Ples honorace*. Pracoval také jako režisér a scénárista u filmu.

BIRINSKI, LEO. — Scenarista cinem. naturalizz. nordamericano, m. nel 1944. In Germania fu accanto al reg. Dupont per *Variété* (1925, anche scenegg.). In USA dall'avvento del sonoro, lavorò allo scenario di una decina di film, tra cui due di Mamoulian: scenegg. per *The Song of Songs* (1933) e sogg. per *The Gay Desperado* (1936). Buona parte del successo di tali film era dovuto a B.

Gottesmann, Leo, Ps. Birinski, dramatischer Schriftsteller, geb. im Jahre 1880 in Czernowitz, endete im März 1920 in Wien durch Selbstmord, zu welchem ihn Existenzsorgen trotz d. erfolgreichen Aufführungen seiner Werke trieben. G. bearbeitete Dostojewskis Roman „Schuld und Sühne“, der unter dem Titel „Raskolnikow“ erschien und von Kainz, zu dem Birinski gleichfalls Beziehungen gewann, zur Aufführung warm empfohlen wurde. Alle Bemühungen, das Drama am Burgtheater anzubringen, schlugen jedoch fehl. Hingegen erzielte Birinski mit seinem Drama „Moloch“ und mit einem Lustspiel „Narrentanz“, die beide an der „Neuen Wiener Bühne“ aufgeführt wurden, viel Erfolg.

Lev Birinskij převlečený za herce Josefa Kainze v roli Hamleta? A naopak.

Vážený pane Birinskij,
po zhlédnutí Vašeho Mumraje jsem se rozhodl
poslati Vám s prosbou o posudek námět své
divadelní hry.

S pozdravem Ivan Potápka

Námět divadelní hry:

V Praze zasedá mírová konference o válce
s teroristy. V zájmu demokracie a obrany
euroatlantické charty se do Prahy sjedou
na pozvání českého absurdního dramatika
hlavy 43 významných i méně významných
států. Včetně prezidenta Mc Donalda II.
Hlavní atrakcí je přijetí nových členů
a společná deklarace proti diktátorskému
režimu Satana, který neváhá chemicky
likvidovat i občany vlastní země. Přítomen
je i ministr zahraničí demokratického Ruska.
Pro větší bezpečnost delegátů ochromí policie
v počtu několika tisíc příslušníků centrum
města, což ocení kladně, podle studenty
prováděného průzkumu, 98% obyvatel.
(Stejně jako u voleb se hlasy těch, kteří
studenty pošlou do řitě, nepočítají.) Souběžně
s těmito ději se profesionální komunisté
a anarchisté chystají na své protestní pochody.
Nehledě na policisty je i novinářů 3x tolik co
demonstrujících. Soudruh Grázlasyn se
na historickém náměstí rozpomene na slavné
chvilé bolševické strany.

Hlavní starostí anarchistů je zajistit, aby při
jejich demonstraci nedošlo k anarchii. Proto
policistům slušně vykají a ochotně se řídí jejich
pokyny. Všichni anarchisté jsou v zájmu
demokracie pečlivě perlustrováni včetně
policistů maskovaných čírem. Poměr
demonstrujících anarchistů a anarchopolicistů
je u největšího mírového pochodu 50 na 50.
Při demonstraci 200 anarchistů vzniká podezření,
že se vlastně nejednalo o anarchisty, ale o hrstku
převlečených novinářů. U demonstrace
bolševiků je poměr bolševiků a bolševických
policistů vzhledem k počtům vysokých
policejních důstojníků stejný. Pouze vzniká
domněnka, že se novináři, s výjimkou listu
„Halou sabaka“, za ně nevydávali.
Demokratický tisk pečlivě dokumentuje
všechny chody jednotlivých podávaných menu.
Domácí tisk oceňuje práci policie, která za jednu
miliardu korun odvádí dobrou práci.

Pouze stále více nepopulární prezident se
nejapně zeptá, jestli těch policajtů nebylo
trochu moc. Vždyť i rumunský, na leccos
zvyklý prezident se divil, proč při procházce
Prahou nepotkala jeho služebná žádné lidi.

(Poznámka:

*Byla to podpásová otázka, vezmeme-li v úvahu,
že na rozdíl od škod způsobených při zasedání
Fondu světového blaha, nedošlo k rozkradení
věcí za 3,5 miliónu korun, včetně počítačů,
neboť policie neprodyšným uzavřením Pakulu
zabránila i po skončení mírové konference
anarchistům převlečeným za pořadatele loupit.)*